

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 13. Hic illum vituperat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Sæcul. XIV. gravioribus, prout res postulaverit, eum
 A.C. 1324. affecturi, nisi se prima Octobris submit-
Rayn. n. 25. tat Ecclesiæ. Interea sub pœna anathe-
 matis & privationis privilegiorum ac
 prædiorum, quæ ab Ecclesia, vel ab Im-
 perio accepit, prohibemus strictissime,
 ne posthac Romanorum Regis vel electi
 titulum adscribat sibi, aut clavum regni
 seu imperii tractet. Has litteras dabat
 15 Julii, & mittebat Christianis Principi-
 bus; inter alios Carolo Franciæ, ac E-
 duardo Angliæ Regibus. Promulga-
 bant eas in Gallia Guilielmus Melodu-
 nensis Senonum Archiepiscopus; in An-
 glia Archiepiscopi Cantuariæ ac Eboraci,
 in Germania Magdeburgensis, in I-
 talia Capuanus.

§. XIII.

Ludovicus Papam vituperat.

Imperator ad parendum minime præ-
 pensus mense Octobri frequentia
 Sachsenhusii comitia habuit; ubi pro-
 ponebat, quæ sequuntur: Asseveramus
 Joannem, qui se dicit Papam hoc nomi-
 ne XXII, esse inimicum pacis, dunta-
 xat tendere ad concitandam in Germa-
 nia Italiaque discordiam, Præsulibusque
 ac Principibus per litteras ac Nuncios,
 suos instare, ut contra Imperium & nos
 consurgant. Fertur asseruisse publice,
 quan-

Bal. v. to. I.
p. 478.

quando Reges ac Principes profani dissiderent, tunc Papam esse Papam verum ab orbe toto formidatum, & facere, quæ placerent sibi. Hinc factum, ut multiplicari bella in Germania, & effusionem sanguinis innocentis ob diversas electiones videns, nullas unquam litteras, nullum mitteret Nuncium, ut his malis occurreret, etsi multos hoc in regno pecuniæ collectores haberet, quibus id mandare poterat sine suo sumptu.

Præterea in Lombardia tota variisque Italiae partibus aliis multos catholicos probos quasi Patarenos ac hæreticos condemnavit, ita ut ipsius iudicio numerus hæreticorum ibi sit maximus, quia cunctos Imperio fideles declarat infectos hæresi, nullam aliam rei rationem reddens. Non considerat S. Silvestrum in caverna fuisse abditum, cum Constantinus ei liberaliter donaret, quidquid libertatis honorisque hodie possidet Ecclesia. Hujus beneficii tam est immemor, ut Imperium & fidos ei homines evertere modis omnibus conetur: ut apparet ex sententia, qua nuper nos absentes nec citatos damnavit nitens causis, quas clare cognitæ perhibet, cum tamen sint manifesto falsæ.

Sæcul. XIV.

A.C. 1324.

p. 480.

Partium

Sæcul. XIV.
A.C. 1324.

& abbatias hominibus plane indignis confert, non ætatis, non morum rationem habens, dummodo Imperium oderint, licet natura clientes ejus fiduciarii sint. Quæ contra nos statuit, docent etiam illum velle Imperium ac Electorum jura delere; audite, quomodo! Qui cooptatus est per majorem Electorum partem, censetur electus concorditer. Tametsi vero per duas eligentium partes cooptati sinus, nos concorditer electos negat. Approbatus Imperii mos est, ut in loco destinato nempe Francofordiæ per præsentem minimum duos Electores præstituto die cooptatus debeat agnoscitur electus concorditer, obedientes habere cunctos, & Aquisgrani, quo die voluerit, coronam accipere. Et tamen hic malus Vir impugnat nostri electionem, in qua omnes illæ regulæ sunt observatæ. Contendit vacare adhuc Imperium; & ideo sibi esse administrandum; quod est falsissimum.

P. 483.

Brandenburgici marchionatus vacantis & ad Imperium devoluti collationem a nobis filio nostro natu majori factam, & alia plura, quæ egimus, dicit esse irrita, & intra certum tempus a nobis revocari vult: quod est iniquum prorsus & Imperii juribus contrarium. Nos appellat fautorem hæreticorum, si favemus

venus nostris clientibus beneficiariis, Sæcul. XIV.
A.C. 1324.

& quibus imponere jugum in diversis Italiae partibus etiam per arma a muneribus sacerdotii tam aliena conatur, quia se tuentur ab iis, qui crudeliter ipsos devorare cupiunt, & quos vocat filios Ecclesiae. Illi autem, quos nuncupat hæreticos, nullius hæresis ex forma juris convicti sunt, sed e contrario publice coram Notariis declaravere se credere fidei capita, & totam Ecclesiae doctrinam, Ludovicus dein excurrit in diffidia & bella inter urbes Lombardiæ, quorum culpam in Papam confert, asserens secundum leges conservandam religionem, ac hæreticos reprimendos esse, sed ita, ut non turbetur tranquillitas publica, nec profano regimini damnum afferatur. Commemorat victoriam de Friderico Austriaco relatam tanquam documentum æquitatis causæ suæ, pro qua Deus se declaraverit: contendit mendosam fuisse electionem hujus Principis: & queritur Papam fovisse discordiam, quam tollere debuisset.

Allocutionis imperatoriae pars postrema ad religionem attinet, profecta, ut apparet, a Fraticellis seu Fratibus Minoribus, qui contra Papam rebelles ad præsidium Imperatoris confugerant. Vide, quomodo hic de illo loquatur eorum
opera

p. 485.

p. 488.

Rayn. 1324.

n. 14.

p. 490.

p. 494.

Sæcul. XIV. opera instinctus! in profanum Imperium
 A.C. 1324. & jura coronæ nostræ imminere haud

p. 494.

contentus impugnavit etiam Christum, Apostolos, & doctrinam Evangelicam de perfecta paupertate, quam disturbare studet non tantum per suam mali exempli vitam a fluxarum rerum contemptu alienam, verum etiam per suam doctrinam hæreticam ac venenatam. Fecit duas sanctiones destabiles, ubi nefastas in Christi vitam voces profundit, & sanctorum Pontificum suorum antecessorum decisiones aperte oppugnat, se declarans hæreticum manifestum, disjunctum ab Ecclesiæ corpore, ideoque de omni Præfulis dignitate delapsus.

p. 496.

Hæ duæ sanctiones initium habent a verbis: *Ad Conditorem*, &: *Cum inter nonnullos*; contra quas author fusissime disputat cum acerbitate ac insolentia, quæ indicat, quantum a modestia & charitate Christiana abfuerint hi fratres

p. 502.

Spirituales, ut se vocabant. Eo usque procedit, ut dicat: Paupertatem perfectam & talem, qualem intelligo, non præferre bonorum possessioni seu privatæ, seu communi est reducere Judæismum, & ad litteram exponere vaticinationes, quæ videntur promittere Messiam distributorem opum profanarum.

p. 499.

Affirmat Papam Joannem XXII ad multos Ordinis Viros graves hæc locutum esse:

esse: Annis quadraginta circiter vestram regulam reputavi phantasticam & quæ observari nequeat: atque si Deus auctoritatem mihi daret, abrogarem illam, traderem vobis aliam, ex qua communiter habere bona possētis, ut cæteri Religiosi. Author contendit eum post hæc verba non potuisse Papam fieri.

Sæcul. XIV.
A.C. 1324.

Post longum id alloquium Imperator eodem in conventu asseverabat se hæc dixisse non ex odio Papæ, sed ut religionem ac Ecclesiam protegeret tanquam defensor suus, juraque Imperii & clientium ejus conservaret. Jurabat etiam se rem persecuturum in concilio generali, quod convocari magnopere volebat, & ad quod per appellationem devolvebat omnia, quæ Papa interim contra ipsum & Imperium statueret. Hæc tabulæ publice legebantur Sachsenhusii 22 Oct. in sacello Equitum Teutonicorum coram Bertoldo Comite Henebergio multisque testibus aliis.

p. 509.
Rayn. n. 30.

§. XIV.

Papæ litteræ: Quia quorundam.

Quæ Fraticelli inseruerant imperatoriæ enunciationi contra duas sanctiones: *Ad Conditorem, &: Cum inter nonnullos, fuere causa tertiæ, cui initium:*
Hist. Ecclesiast. Tom. XXIII. Q Quia